

Operació Nikolai

ANÀLISI

Enric Juliana

Convé dir-ho avui abans que comenci el congrés i la *simpatia* del PSOE per la qüestió catalana sigui esborrada de les fotos, de la mateixa manera que les imatges de Nikolai Bukharin, Lev Trotski i companyia van desaparèixer dels àlbums soviètics. L'operació Nikolai està en marxa i hi participen, amb la mateixa passió, els rubalcabistes i els chaconistes.

S'ha d'escriure avui, abans que els artesans del trucatge històric acabin la seva feina: el pacte amb Esquerra Republicana i la consegüent propulsió d'un nou Estatut de Catalunya va ser una decisió estratègica del Partit Socialista Obrer Espanyol, validada pels seus òrgans directius, i no un deliri de quatre catalanistes embogits. El PSOE sa-

bia què feia i per què ho feia. Alfredo Pérez Rubalcaba i Carme Chacón van donar tot el seu suport a una estratègia que tenia com a principal objectiu l'aïllament del Partit Popular una vegada es consumés la retirada de José María Aznar.

De la mateixa manera que els homenatges a Adolfo Suárez van començar a multiplicar-se quan es va saber que el d'Àvila estava perdent la memòria, tot indica que la responsabilitat d'una política que ara es considera molt perjudicial per al PSOE es carregarà en l'exclusiu compte d'un home que també s'endinsa en la desmemòria: Pasqual Maragall i Mira.

Els estalinistes eliminaven les imatges que no interessaven amb un escalpel molt fi, corregien les ombres amb un aerògraf i després fotografiaven la imatge canviada. Com que les ciències mediàtiques avancen que és una barbaritat, l'operació Nikolai s'està executant amb tecnologia

digital: televisió, premsa electrònica i Twitter. Pérez Rubalcaba enalteix el *Partit Socialista Obrer i Espanyol*, i Chacón ja es diu Carmen els dilluns, els dimecres i els divendres (ben aviat, tots els dies de la setmana), segons va explicar ahir a la periodista Ana Pastor a TVE. Ningú

El 1934, el PSOE va embolicar Catalunya; el 2004 i el 2008, va demanar el seu suport, i ara, tururut viola

no coneix Esquerra Republicana, tots abominen el tripartit (el primer i el segon), i de l'Estatut, més val que no en parlem.

Abans que l'aerògraf i l'escalpel acabin la feina, dues dades en honor a la veritat històrica. Una: la nit del 16 de novembre del 2003, en veure que només

guanyava a CiU per un grapat de vots i que no aconseguia condensar de manera indiscutible el desig de canvi a Catalunya, Maragall va estar a punt de renunciar i va canviar d'opinió quan va comprovar que l'aparell socialista tenia ben lligat el pacte amb ERC. Dues: aquest estiu, en unes sucoses confessions al periodista Pedro J. Ramírez, director del diari *El Mundo*, José Luis Rodríguez Zapatero es va ventar les mosques històriques de sobre assenyalant el seu ex-assessor Miguel Barroso (company de Carmen Chacón) com a autor de la famosa frase "donaré suport a l'Estatut que surti del Parlament de Catalunya". El de Lleó s'exculpa dient que va llegir el discurs de premsa, sense temps per reflexionar.

L'operació Nikolai no és una broma. El 1934, el PSOE va buscar el suport d'ERC per tombar la dreta republicana. El 2004, per aïllar la dreta aznariana. I ara, Catalunya, tururut viola.